

عنوان مقاله:

اصول طراحی فضاهای آموزشی کودکان با رویکرد ارتقاء خلاقیت

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

احمدرضا میرزاوند - کارشناسی ارشد تاریخ گرایش ایران دوره اسلامی

خلاصه مقاله:

تنوع موضوعات معماری، استفاده از روشهای تحقیق متفاوتی را امکانپذیر میسازد. از اینرو شناخت دقیق موضوع به انتخاب روش تحقیق مناسب کمک میکند. در پژوهش حاضر، انتخاب روش تحقیقی که بتوان به کمک آن به اصول طراحی فضاهای آموزشی و کمک آموزشی کودکان ۳ تا ۶ ساله با رویکرد ارتقاء خلاقیت آنان در ایران راه برد، مستلزم آشنایی با هر یک از سامانه های معماری (در فضاهای آموزشی) و سامانه انسانی (در حوزه های خلاقیت و کودکان) میباشد. شیوه های خاص مطالعه کودکان، محدودیت های موجود در روند ارزیابی خلاقیت به وسیله آزمونهای مربوط و نیز تعدد مداخله گرها در حوزه خلاقیت، شیوه تحقیق توصیفی تبیینی را طلب میکند. در این شیوه محقق، موضوع مورد بررسی را به دقت مشاهده نموده و مشاهدات خود را توصیف مینماید. یکی از شیوه های تحقیق توصیفی، تحقیق پیمایشی (زمینه یابی) است. در این روش، پس از انتخاب نمونه مورد مطالعه و جمع آوری داده ها به وسیله پرسشنامه یا مصاحبه، با روش تحلیل عوامل مهمترین متغیرهای موثر در تحقیق به دست می آید. بر اساس ارتباط متغیرهای مذکور، مدلی فرضی پیشنهاد میگردد. پس از تایید درستی مدل پیشنهادی به وسیله محاسبات آماری، تکنیکهای طراحی را میتوان بر اساس مدل حاصل استخراج نمود. در تحقیق حاضر پس از انجام مراحل مذکور، تکنیک های طراحی حاصل، توسط معماران به صورت تصاویر قابل درک برای کودکان اسکیس شده و یکبار نیز از کودکان ۳ تا ۶ ساله در مورد تصاویر نگرش سنجی شد. در صورتی که نگرش سنجی کودکان نیز، مدل فرضی را تایید کند، میتوان به تبیین اصول طراحی در موضوع مذکور پرداخت. به طور خلاصه مقاله حاضر، تلاشی است جهت توضیح روش تحقیق پیمایشی اکتشافی برای دستیابی به اصول طراحی فضاهای آموزشی و کمک آموزشی کودکان با رویکرد ارتقاء خلاقیت آنان در ایران.

کلمات کلیدی:

فضای آموزشی، روش تحقیق پیمایشی (زمینه یابی)، خلاقیت، کودکان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1239552>

